ACC-NO - 2899

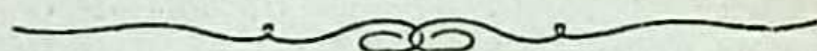
உ

கணபதிதுணை.

வேமமுகம்.

உலகநீதி.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892ஞு.

கணபதி துணை.

வேழமுகம்.

காப்பு.

வேழ முகத்து விநாயக னைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும், [மு
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத்தொ
துள்ளியோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே.

பிள்ளையார்சிந்தனை.

அகவல்.

சிந்தித் தவர்க்கருள்
கணபதி சயசய
சிறிய வானைக்
கன்றே சயசய
அன்புடை யமரர்கட்
காப்தா சயசய

ஆவித் துணையே
கணபதி சயசய
இண்டைச் சடைமுடி
யிறைவா சயசய
ஈசன் றந்தருள்
மகனே சயசய
உன்னிய கருமம்
முடிப்பாய் சயசய
ஊர்நவ சந்தி
யுகந்தாய் சயசய
எம்பெரு மானே
யிறைவா சயசய
ஏழுல குந்தொழ
நின்றாய் சயசய
ஐயா கணபதி
நம்பியே சயசய
ஒற்றை மருப்புடை
வித்தகா சயசய

ஓங்கிய வானைக்
கன்றே சயசய
ஒளவிய மில்லா
வருளே சயசய
அஃகறு வத்து
வானவ சயசய
கணபதி யென்வினை
களைவாய் சயசய
நப்போ மழுவொன்
றேந்தியே சயசய
சங்கரன் மகனே
சதுரா சயசய
ஞயநம் பினர்பா
லாடிய சயசய
இடம்படு விக்கின
விநாயக சயசய
இணங்கிய பிள்ளைகள்
தலைவா சயசய

தத்துவ மறைதெரி
வித்தகா சயசய
நன்னெறி விக்கின
விநாயகா சயசய
பள்ளியி லுறைதரும்
பிள்ளாய் சயசய
மன்று ளாடும்
மணியே சயசய
இயங்கிய ஞானக்
குன்றே சயசய
அரவக் கிண்கிணி
யார்ப்பாய் சயசய
இலவக் கொம்பொன்
றேந்தியே சயசய
வஞ்சனை பலவுந்
தீர்ப்பாய் சயசய
அழகிய வானைக்
கன்றே சயசய

இளமத யானை
முகத்தாய் சயசய
இரகுபதி விக்கின
விநாயகா சயசய
அனந்தலோடாதியி
லடிதொழ வருளே.

பிள்ளையார்சிந்தனை- முற்றிற்று.

சரஸ்வதி சிந்தனை.

புத்தகத்துள்ளுறைமாதே
பூவிலமர்ந்துறை வாழ்வே
வித்தகப்பெண்பிள்ளை நங்காய்
வேதப்பொருளுக் கிறைவி
முத்தின்குடையுடை யாளே
மூவுலகுக்தொழு தேவி
செப்புகவித்தன முலையாய்
செவ்வரியோடிய கண்ணாய்

முத்துநிரைத்த வெண்பல்லாய்
முருக்கம்பூமேனி நிறத்தாளே
தக்கோலந்தின்ற துவர்வாயாய்
சரஸ்வதியென்னுந் திருவே
எக்காலுமுன்னைத் தொழுவோம்
எழுத்தறிபுத்தி பண்ணுவிப்பாய்
ஆக்காயெம்பெரு மாட்டி
அழகியபூவணை மீதாய்
நோக்காயென்மிடி தீர
நொடிக்கும்பிரமாணத்தி நோக்காயே
சாலிநெல்லரிசி கொண்டு
சரஸ்வதிபூசை பண்ணிப்
பாலொடுபழத்தை நிரப்பிப்
பராவித்தொழுவோ நங்காய்
நங்காய்நங்காய் நமஸ்து
ஞானக்கொழுந்தே நமஸ்து
கல்விக்கரசே நமஸ்து
கணக்கறிதேவி நமஸ்து

சொல்லும்பொருளே நமஸ்து
சூக்ஷமரூபி நமஸ்து.

சாஸ்வதிசிந்தனை முற்றிற்று.

பள்ளியிற்பிள்ளையார் சிந்தனை.

எள்ளுபொரித்த பொரியும்
இடித்தவல்தன்னிற் கலந்து
வள்ளிக்கிழங்கைத் திருத்தி
வாழப்பழத்தை யுரித்து
உள்ளியபாகு திரட்டி
உண்ணும்படியே தருவோம்
கள்ளத்திருமான் மருகா
கணபதிசப்பாணி கொட்டாயே
ஆறுதேங்கா யவல்தூணி
அதற்குத்தகுந்த வெள்ளுண்டை

நூறுகுடலை மாம்பழம்
நொடிக்குமளவி லமுதுசெய்ய
வல்லபிள்ளாய்
ஆடாய்பாடாய் சங்கீதம்
அடியேன்காணநின் ருடாயே
சண்டப்பெருச்சாளி யேறி
சடுகுடுவென்ன வுலாவி
இண்டையிளம்பிறை சாய
இணங்கியகொம்போ ரிரண்டூத
அண்டத்தமார் துதிக்க
அடைக்கலங்காத்த பிரானே
குண்டைக்கணபதி நம்பி
குடங்கையாற்சப்பாணி கொட்டாயே
பொழுதுவிடிந்தது பொழுது
போய்த்திருமலேமே லேறவேண்டும்
எறிமலர்ந்தபூக் கொய்யவேண்டும்
கொய்துதிருமுடி சாத்தவேண்டும்
சாத்திகைகட்டி நிற்கவேண்டும்

நின்றுதிருவிளக்கேற்றவேண்டும்
ஏற்றிஅரகர வென்னவேண்டும்
ஐயாகணபதி நம்பி
ஆயிரநாம முடையாய்
பொய்யில்லா மெய்யையுடைப்பாய்
போனதெல்லாந் தருவாய்
வெள்ளித்தாலம் பூசிவைத்து
வேண்டும்படியே யிட்டுண்டு
பள்ளிக்கேற்க நட.வாய்
பாக்கியஞ்செய்த பிள்ளாய்
பிள்ளாய்பிள்ளாய் பேருடையாய்
பிரமமென்னும் பெயருடை.யீர்
பிள்ளைகள்தங்கள் பிராணனோ
இருந்தீரோ பிராணனோ
எங்கள்மனது கலங்காதே
பள்ளித்தடுக்குங் கையேடும்
படிக்குஞ்சுவடியும் பரிந்தெடுத்துத்
துள்ளித்திரியுங் கால்தன்னை

சுகமேநிறுத்தும் பிரானுரோ
ஓடாதே யொளியாதே
இட்டதேசோறும் பெற்றதேகறியும்
உண்டுதூங்கிப் பூசைமுடித்து
வெள்ளிமுளைக்கப் பள்ளிக்குவாரும்.

பள்ளியிற்பிள்ளையார்சிந்தனை முற்றிற்று.

வேழமுகம் முற்றிற்று.

முருகன்றுணை.

உ ல க நீ தி.

கா ப் பு.

உலகநீதிபுராணத்தை யுரைக்கவே
கலைகளாய்வருங் கரிமுகன்காப்பு.

ஓதாம லொருநாளு
மிருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு
சொல்ல வேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளும்
மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
போகாத விடந்தனிலே
போக வேண்டாம்
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித்
திரிய வேண்டாம்

வாதாடுங் குறவரிட
வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (க)
நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச்
சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை
நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே யொருநாளும்
பழக வேண்டாம்
நல்லிணக்க மில்லாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமற் றனிவழியே
போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை யொருநாளுங்
கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாருங் குறவரிட
வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும்பெருமாளை
வாழ்த்தாய்நெஞ்சே. (உ)
மனம்போனபோக்கெல்லாம்
போகவேண்டாம்
மாற்றானையுறவென்று
நம்பவேண்டாம்
தனந்தேடியுண்ணாமற்
புதைக்கவேண்டாம்
தருமத்தையொருநாளு
மறக்கவேண்டாம்
சினந்தேடியல்லலையுந்
தேடவேண்டாம்
சினத்திருந்தார்வாசல்வழிச்
சேரவேண்டாம்
வனந்தேடுங்குறவரிட
வள்ளிபங்கன்
மயிலேறும்பெருமாளை
வாழ்த்தாய்நெஞ்சே. (௩)

குற்றமொன்றும்பாராட்டித்
திரிய வேண்டாம்
கொலைகளவு செய்வாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
கற்றவரை யொருநாளும்
பழிக்க வேண்டாம்
கற்புடைய மங்கையரைக்
கருத வேண்டாம்
கொற்றவனோ டெதிர்மாறு
பேச வேண்டாம்
கோயிலில்லா வூரிற்குடி
யிருக்க வேண்டாம்
மற்றுநிக ரொவ்வாத
வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ச)
வாழாமற் பெண்ணைவைத்துத்
திரிய வேண்டாம்

மனையாளைக் குற்றமொன்றுஞ்
சொல்ல வேண்டாம்
வீழாத படுகுழியில்
வீழ வேண்டாம்
வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து
மீள வேண்டாம்
தாழ்வான குலத்துடனே
சேர வேண்டாம்
தாழ்ந்தவனைப் பொல்லாங்கு
சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாருங் குறவரிட
வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (ரு

வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத்
திரிய வேண்டாம்

மதியாதார் தலைவாசல்
மிதிக்க வேண்டாம்
மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை
மறக்க வேண்டாம்
முன்கோபக் காரரோ
டிணங்க வேண்டாம்
வாத்தியார் கூலியைவைத்
திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
சேர்த்தபுக ழாளனொரு
வள்ளி பங்கன்
திருக்கைவே லாயுதனைச்
செப்பாய் நெஞ்சே. (கா)
கருதாமற் கருமங்கள்
முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை யொருநாளும்
பேச வேண்டாம்

பொருவார்தம் போர்க்களத்திற்
போக வேண்டாம்
பொதுநிலத்தி லொருநாளு
மிருக்க வேண்டாம்
இருதார மொருநாளுஞ்
சேட வேண்டாம்
எளியாரை யெதிரிட்டுக்
கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கு
மேழை பங்கன்
குமரவேள் பாதத்தைக்
கூறாய் நெஞ்சே. (எ)

சேராத விடந்தனிலே
சேர வேண்டாம்
செய்தநன்றி யொருநாளு
மறக்க வேண்டாம்
ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த்
திரிய வேண்டாம்

உற்ருரை யுதாசீனஞ்
சொல்ல வேண்டாம்
போன காரியத்தைத்
தவிர்க்க வேண்டாம்
பிணைபட்டுத் துணைபோகித்
திரிய வேண்டாம்
வாராருங் குறவரிட
வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (அ)
மண்ணினின்று மண்ணோரஞ்
சொல்ல வேண்டாம்
மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத்
திரிய வேண்டாம்
கண்ணழிவு செய்துதுயர்
காட்ட வேண்டாம்
காணாத வார்த்தையைக்கட்
டுரைக்க வேண்டாம்

புண்படவே வார்த்தைதனைச்
சொல்ல வேண்டாம்
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
மண்ணளந்தார் மருமகனூர்
மைந்த னெங்கோன்
மயிலேறும் பெருமாளை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கூ)
மறம்பேசித் திரிவாரோ
டிணங்க வேண்டாம்
வாதாடி வழக்குரைத்துச்
சொல்ல வேண்டாம்
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத்
திரிய வேண்டாம்
தெய்வத்தை யொருநாளு
மறக்க வேண்டாம்
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச்
சொல்ல வேண்டாம்

ஏசலிட்ட வுற்ருரை
நத்த வேண்டாம்
குறந்தனிலே வாழ்கின்ற
வள்ளி பங்கன்
குமாவே ளுமத்தைக்
கூறுய் நெஞ்சே. (ம)
அஞ்சுபேர் கூலியைக்கைக்
கொள்ள வேண்டாம்
அதுவேதிங் கென்னினீ
சொல்லக் கேளாய்
தஞ்சமுடன் வண்ணு
ணுவிதன்கூலி
சகலகலை யோதுவித்த
வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமுட னஞ்சறுத்த
மருத்து வச்சிகூலி
மகா நோவுதீர்த்த
பண்டிதன் கூலி

இன்சொலுட னிவர்கூலி
  கொடாத பேனை
ஏதேது செய்வானோ
  வேமன் ருனே: (கக)
கூறுக்கி யொருகுடியைக்
  கெடுக்க வேண்டாம்
கொண்டைமேற் பூத்தேடி
  முடிக்க வேண்டாம்
ஆறுக்கித் தலையிட்டுத்
  திரிய வேண்டாம்
தூர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ
  டிணங்க வேண்டாம்
வீருன தெய்வத்தை
  யிகழ வேண்டாம்
வெற்றியுள்ள பெரியோரை
  வெறுக்க வேண்டாம்
மாருன குறவரிட
  வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமாளை
வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (கஉ)
ஆகரித்துப் பலவகையாற்
பொருளுந் தேடி
அருந்தமிழா லறுமுகனைப்
பாடவேண்டி
ஓதுவித்த வாசகத்தா
லுலக நாதன்
உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த
வுலக நீதி
காதலித்துக் கற்றோருங்
கேட்ட பேருங்
கருத்துடனே நாடோறுங்
களிப்பி னோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்து
புகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளளவும்
வாழ்வர் தாமே. (கங)

உலகநீதி முற்றிற்று.

